

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **PhDr. H. P.**, proti žalovanému: **Ministerstvo kultury**, se sídlem Maltézské nám. 1, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí ministra kultury ze dne 5. 9. 2011, č. j. MK 40690/2011 OLP, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 7. 2012, č. j. 8 A 293/2011 - 64,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) v záhlaví popsaným usnesením zastavil řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného, neboť žalobkyně ani přes výzvu soudu ze dne 14. 6. 2012, č. j. 8 A 293/2011 – 60, neuhradila ve stanovené čtrnáctidenní lhůtě soudní poplatek za podanou žalobu. Usnesení o zastavení řízení městský soud doručil přímo žalobkyni prostřednictvím její datové schránky dne 24. 7. 2012.

Dne 24. 7. 2012 podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) k městskému soudu námitku neúčinného doručení usnesení o zastavení řízení, k níž připojila „z důvodu své právní jistoty“ též kasační stížnost proti tomuto usnesení. Podle stěžovatelky nebyly pro zastavení řízení o žalobě dány důvody.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji jako předčasnou.

Podle § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve věcech správního soudnictví.

Podle § 54 odst. 5 s. ř. s. (užitého přiměřeně na základě § 55 odst. 5 s. ř. s.) je v právní moci usnesení, které bylo doručeno účastníkům.

Podle § 42 odst. 2 s. ř. s. má-li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení zástupce, doručuje se pouze zástupci.

Z předloženého soudního spisu se podává, že stěžovatelka je v řízení o žalobě vedeném před městským soudem pod sp. zn. 8 A 293/2011 zastoupena advokátkou (srov. plná moc založená na čl. 28 soudního spisu). Městský soud však usnesení o zastavení řízení ze dne 19. 7. 2012, č. j. 8 A 293/2011 - 64, doručoval pouze přímo stěžovatelce (do její datové schránky), nikoli její zástupkyni. S přihlédnutím ke shora vyjmenovaným zákonným ustanovením je tedy zřejmé, že v dané věci jde o neúčinné doručení, které nemá žádné právní účinky, neboť je v rozporu s § 42 odst. 2 s. ř. s. věty první. Usnesení o zastavení řízení proto doposud nenabylo právní moci a zákonná podmínka požadující nabytí právní moci rozhodnutí krajského soudu pro možnost podat proti němu kasační stížnost není naplněna (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 4. 11. 2003, č. j. 1 As 4/2003 – 48, publ. pod č. 281/2004 Sb. NSS).

Z uvedeného důvodu Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl jako předčasnou za použití § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

Nad rámec shora uvedeného Nejvyšší správní soud považuje za vhodné vyslovit několik poznámek k dalšímu procesnímu postupu městského soudu ve věci. Jak vyplynulo z výše popsaného, usnesení městského soudu o zastavení řízení o žalobě doposud nenabylo právní moci. Ze soudního spisu dále vyplývá, že žalobkyně dne 25. 7. 2012 uhradila v kolcích soudní poplatek za podanou žalobu. V rozporu s názorem vysloveným městským soudem v předkládací zprávě doručené Nejvyššímu správnímu soudu společně s kasační stížností žalobkyně, tak je nutno mít za to, že soudní poplatek byl zaplacen před nabytím právní moci usnesení o zastavení řízení.

Podle § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci. Z obsahu soudního spisu je tedy zjevné, že ve věci vedené u městského soudu pod sp. zn. 8 A 293/2011 jsou dány důvody pro zrušení usnesení o zastavení řízení a pokračování v řízení o podané žalobě.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. září 2012

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu